

Co to je „rehabilitace“?

Rehabilitace jako celospolečenský proces představuje koordinovanou činnost všech složek společnosti (státu, institucí, organizací a jednotlivců) s cílem znovu zařadit člověka, postiženého na zdraví následkem nemoci, úrazu či vrozené vady, do aktivního společenského života. Podle OSN je kvalita úrovně rehabilitace kritériem kulturní úrovně společnosti. Z celého rozsáhlého a složitého komplexu rehabilitace se v rámci zdravotnictví realizuje rehabilitační proces jako **léčebná rehabilitace**.

Léčebná rehabilitace je komplex medicínských preventivních, diagnostických a terapeutických opatření směřujících k obnovení maximální funkční zdatnosti jedince postiženého na zdraví (tzn. nejlépe úpravou ad integrum).

Je realizována týmovou prací rehabilitačních lékařů, fyzioterapeutů, ergoterapeutů a dalších odborníků na podkladě úzké mezioborové spolupráce.

Léčebná rehabilitace se zabývá:

- a/ diagnostikou, terapií a prevencí všech sekundárních změn, které provázejí základní onemocnění
- b/ výcvikem kompenzačních mechanismů v rámci postiženého orgánu (systému), aby funkční ztráta byla co nejmenší
- c/ výcvikem substitučních mechanismů nepostižených orgánů (systémů), aby funkční ztráta byla co nejmenší
- d/ vybavením potřebnými prostředky zdravotnické techniky, nácvičkou jejich používání
- e/ působením specifickými prostředky proti bolesti
- f/ obnovou tělesné zdatnosti na úroveň, potřebnou pro optimální kvalitu života tj. znovu zařazení do všech původních společenských aktivit

Myoskeletální medicína se zabývá diagnostikou a terapií funkčních poruch hybného systému, ke kterým dochází buď samostatně nebo v souvislosti se strukturálním onemocněním. Za tím účelem používá vlastních diagnostických a terapeutických postupů. Zajišťuje diferenciální diagnostiku všech onemocnění, u kterých jsou přítomny projevy poruchy a postižení na hybném systému.

Fyzikální medicína (Fyziatrie) studuje a využívá fyzikálních podnětů k prevenci, diagnostice a terapii. Využívá fyzikálních prostředků s cílem dosáhnout co nejlepšího funkčního stavu jedince. Jako fyzikální podněty využívá přírodní i umělé zdroje všech druhů energie, mechanické, tepelné, chemické, elektrické, světelné, akustické a jejich kombinací a terapie pohybové.

Fyzioterapie je obor zdravotnické činnosti zaměřený na diagnostiku a terapii poruch funkce pohybového systému. Prostřednictvím pohybu a dalších fyzioterapeutických postupů cíleně ovlivňuje funkce ostatních systémů včetně funkcí psychických k terapii používá fyzioterapie neinvazivní léčebné prostředky fyzikální povahy. Je to především pohyb a to aktivní i pasivní, mechanické podněty, gravitace, teplo, chlad, tlakové a vztlakové síly vodního prostředí uplatněné ve speciálních postupech, metodách a konceptech pohybové, manuální a reflexní terapie, ergonomické poradenství. Jako doplňující prostředky využívá fyzioterapie i podněty ostatních fyzikálních médií z arteficiálních zdrojů (jako účinky mechanické, účinky světelné energie, elektrického a magnetického pole). Nedílnou součástí terapie je edukace pacienta.

Ergoterapie je terapeutický postup, který využívá specifické diagnostické a léčebné metody, postupy, event. činnosti při léčbě jedinců každého věku, s různým typem postižení, kteří jsou trvale nebo dočasně fyzicky, psychicky, smyslově nebo mentálně postiženi. Cílem ergoterapie je dosažení maximální soběstačnosti a nezávislosti klientů v domácím, pracovním a sociálním prostředí a tím zvýšení kvality jejich života. Ergoterapie je nezastupitelnou součástí léčebné rehabilitace a v určité fázi dokonce představuje hlavní terapeutický přístup.